Zekâtı verilmeyen her altın ve gümüş, kıyamet günü ateşte kızdırılarak levhalar haline getirilir

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Zekâtı verilmeyen her altın ve gümüş, kıyamet günü ateşte kızdırılarak levhalar haline getirilir. Sahibinin yanları, alnı ve sırtı bunlarla dağlanır. Bu plakalar soğudukça, süresi elli bin sene olan bir günde kullar arasında hüküm verilinceye kadar sahibine azap için tekrar kızdırılır. Neticede kişi, yolunun ya Cennet'e ya da Cehennem'e çıktığını görür.» Ya Rasûlallah! Peki zekâtı verilmeyen develerin durumu nedir? dediler. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Hakkı ödenmeyen her deve sahibi, -ki su başlarına geldikleri zaman sağılıp sütünün muhtaçlara dağıtılması da bu haklar arasındadır- Kıyamet Günü düz ve geniş bir sahaya yatırılır. O develer de en semiz hallerinde ve bir tek yavru bile dışarıda kalmamak şartıyla o kişiyi ayaklarıyla çiğner ve dişleri ile ısırırlar. Öndekiler geçtikçe arkadakiler gelir (aynı şeyi yapar). Süresi elli bin sene olan bir günde insanlar hakkında hüküm verilinceye kadar bu böyle devam eder. Neticede kişi, yolunun ya Cennet'e veya Cehennem'e çıktığını görür.» Ya Rasûlallah! Peki, zekâtı verilmeyen sığırlar ile koyunların durumu ne olacak? dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Hakkı (zekâtı) verilmemiş her sığır ve koyun sahibi, Kıyamet Günü düz ve geniş bir yere yatırılır. İçlerinde eğri boynuzlu veya boynuzsuz veya boynuzu kırık bir tane bile hayvan bulunmaksızın o hayvanlar o kişiyi boynuzları ile süser, toynakları ile çiğnerler. Öndeki geçince arkadaki onu takip eder ve bu durum süresi elli bin yıl olan bir günde kullar arasında hüküm verilinceye kadar devam eder. Neticede kişi, yolunun ya Cennet'e veya Cehennem'e çıktığını görür.» Ya Rasûlallah! Ya atların durumu nedir? dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Atlar üç sınıftır. Kişi için yük olan at vardır, örtü olan at vardır, ecir ve sevap olan at vardır. Yük ve vebal olan at sahibinin sırf çalım satmak ve İslâm'a düşmanlık yapmak için beslediği attır. Bu, o adam için vebaldir, örtü olan at sahibinin Allah rızası için beslediği, binit ve koşum olarak üzerindeki Allah'ın hakkını ödediği, iyice bakıp gözettiği attır; bu sahibi için bir perde ve örtüdür. Ecir ve sevap olan ata gelince, o da sahibinin Müslümanlara yardımcı olmak maksadıyla Allah yolunda besleyip çayır ve bahçelerde otlattığı attır. Atın o çayır veya bahçeden yediği ve çıkardığı dışkılar sayısınca sahibine iyilik yazılır. Atlar, bağlı oldukları ipi koparıp bir ya da iki tepeye doğru koşarlarsa, Allah onların ayak izleri ve dışkıları sayısınca onun için sevap yazar. Ya da sahibi sulamak niyeti olmadığı halde onu bir nehir kenarından geçirirken at su içecek olsa, Allah onun (atın) içtiği su yudumları adedince sahibine iyilik yazdırır.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bazı mal türlerini açıklamış ve Kıyamet Günü'nde

zekâtlarını ödemeyenlerin cezasından bahsetmiştir. Bu mallar şunlardır: Birincisi: Altın, gümüş ve onların hükmünde olan mallar ile ticaret mallarıdır. Bunlardan zekâtı farz olduğu hâlde zekâtı verilmeyenler var ya; Kıyamet Günü bu mallar eritilir, levhalar hâline getirilir, Cehennem ateşinde kızdırılır ve sahibine azap edilmek üzere kullanılır. Onlarla yanı, alnı ve sırtı dağlanır. Her soğuduklarında tekrar kızdırılır. Bu azap, bir günü elli bin yıl süren Kıyamet Günü boyunca böyle devam eder; nihayet Allah kullar arasında hükmünü verir. Sonunda kişi ya Cennet ehlinden ya da Cehennem ehlinden olur. İkincisi: Develerin sahibi olup, farz olan zekâtlarını ve onlara ait hakları yerine getirmeyen kimsedir. Bu haklara, develerin sağımından, yanlarında bulunan yoksullara süt verilmesi de dahildir. Kıyamet Günü o develer, en iri, en semiz ve sayıca en fazla oldukları hâlde getirilir. Sahibi ise geniş ve düz bir araziye yüzüstü serilip bırakılır. Develer ayaklarıyla onu çiğner, dişleriyle ısırır. Ne zaman sürünün sonu üzerinden geçse, başı tekrar üzerinden geçmek için ona döndürülür. Bu azap, bir günü elli bin yıl süren Kıyamet Günü boyunca böyle devam eder; nihayet Allah kullar arasında hükmünü verir. Sonunda kişi ya Cennet ehlinden ya da Cehennem ehlinden olur. Üçüncüsü: Sığır ve küçükbaş (koyun ve keçi türleri) sahibi olup, bunların farz olan zekâtını vermeyen kimsedir. Kıyamet Günü bu hayvanlar, sayıca en çok oldukları hâlde, hiçbir eksik olmaksızın getirilir. Sahipleri ise geniş ve dümdüz bir araziye serilip bırakılır. Orada boynuzları eğri olan, boynuzu olmayan yahut boynuzu kırık olan hiçbir hayvan bulunmaz; bilakis hepsi en mükemmel hâlleriyle gelir. Hayvanlar onu boynuzlarıyla toslar, ayaklarıyla çiğner. Ne zaman sürünün sonu üzerinden geçse, başı tekrar üzerinden geçmek için ona döndürülür. Bu azap hâli, bir günü elli bin yıl süren Kıyamet Günü boyunca devam eder; nihayet Allah kullar arasında hükmünü verir. Sonunda kişi ya Cennet ehlinden ya da Cehennem ehlinden olur. Dördüncüsü: At sahibi olan kimsedir ki, üç sınıfa ayrılır: Birincisi: Bu kimse için günah sebebidir. O da atları riyâ için, övünme ve böbürlenme amacıyla ve Müslümanlara karşı savaşmak üzere edinen kimsedir. İkincisi: Bu kimse için bir örtü (koruyucu) olur. O da atları Allah yolunda cihad için edinen, ardından onlara iyi davranan; yemlerini, bakımlarını ve diğer masraflarını eksiksiz yerine getiren kimsedir. Buna, aygırının çiftleştirilmesine izin vermesi de dahildir. Üçüncüsü: Bu kimse için ecirdir. Bu da atları Müslümanlar için Allah yolunda cihat amacıyla edinen kimsedir. Atları bir mera ve otlakta bulunur; orada ne yerse, yediği kadar hasenat onun adına yazılır. Dışkıları ve idrarları sayısınca da kendisi için hasenat yazılır. Atlar, bağlı oldukları ipi (uzunluğu ölçüsünde) koparıp yüksek ve engebeli arazide koşup dolaştıklarında, Allah onların ayak izleri ve dışkıları sayısınca da onun adına hasenat yazar. Yine sahibi onları sulamayı kastetmediği hâlde, bir nehirden geçerken atlar su içerse, içtikleri su miktarınca Allah Teâlâ onun için hasenat yazar. Sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e “Eşekler de atlar gibi midir?” diye soruldu. Bunun üzerine şöyle buyurdu: Eşekler hakkında, onları özellikle konu alan bir hüküm indirilmemiştir; ancak benzeri az bulunan şu kısa fakat kapsamlı âyet vardır ve o, itaat ve isyan dâhil bütün ameller için genel bir ölçüdür. Yüce Allah’ın şu buyruğudur: {Kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onu görür; kim de zerre ağırlığınca bir şer işlerse onu görür.} [Zilzâl Suresi: 7-8] Buna göre, eşekleri edinmede itaat kastıyla hareket eden kimse bunun sevabını görür; günah maksadıyla hareket eden kimse de bunun cezasını görür. Bu hüküm, bütün amelleri kapsar.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC
E-Da'wah Committee